

Spis treści

Przedmowa	XXVII
Wykaz skrótów	XXIX
Wykaz literatury	XXXV
Notki biograficzne	XLVII

Część I. Immunitety osób należących do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych

A. Komentarz tezowy	3
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	3
Artykuły 578–584	4
B. Część opisowa	11
Rozdział 1. Wprowadzenie	11
1. Zagadnienia wstępne	11
2. Immunitet dyplomatyczny i konsularny w prawie międzynarodowym	11
Rozdział 2. Immunitet dyplomatyczny	13
1. Zakres podmiotowy i przedmiotowy	13
1.1. Szefowie przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych	14
1.2. Osoby należące do personelu dyplomatycznego przedstawicielstw dyplomatycznych	15
1.3. Osoby należące do personelu administracyjnego i technicznego przedstawicielstw dyplomatycznych	16
1.4. Członkowie rodzin wymienionych w pkt 1–3, jeżeli pozostają z nimi we wspólnocie domowej	16
1.5. Inne osoby korzystające z immunitetów dyplomatycznych na podstawie ustaw, umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych	18
2. Zakres temporalny i terytorialny	21
3. Zrzeczenie immunitetu	22
4. Występowanie osoby chronionej immunitetem w postępowaniu karnym	24
5. Nietykliwość korespondencji, dokumentów i pomieszczeń przedstawicielstwa dyplomatycznego	26
5.1. Korespondencja i dokumenty	26
5.2. Pomieszczenia przedstawicielstwa dyplomatycznego	28

Rozdział 3. Immunitet konsularny	29
1. Zakres immunitetu konsularnego	29
1.1. Zakres podmiotowy i przedmiotowy	29
1.2. Zakres temporalny i terytorialny	33
2. Zrzeczenie immunitetu	33
3. Występowanie osoby chronionej immunitetem w postępowaniu karnym	34
4. Nietykliwość korespondencji, dokumentów i pomieszczeń konsularnych	36
4.1. Korespondencja i dokumenty	36
4.2. Pomieszczenia konsularne	36
Część II. Pomoc prawna i doręczenia w sprawach karnych	
A. Komentarz tezewy	41
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	41
Pomoc prawna i doręczenia	41
Artykuły 585–589a	44
Wspólny zespół śledczy	68
Artykuły 589b–589f	68
B. Część opisowa	81
Rozdział 1. Uwagi wstępne	81
1. Pojęcie międzynarodowej pomocy prawnej w sprawach karnych i jej cele	81
2. Podstawy prawne współpracy międzynarodowej w sprawach karnych	82
2.1. Umowy międzynarodowe	83
2.1.1. Europejska Konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych wraz z protokołami i umowy dwustronne o jej uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania	84
2.1.2. Konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej	86
2.1.3. Konwencja Wykonawcza do Układu z Schengen	88
2.1.4. Umowy dwustronne	90
2.1.5. Porozumienia wykonawcze do umów dwustronnych ...	93
2.1.6. Konwencje „sektorowe”	94
2.2. Przepisy KPK	95
2.3. Podstawy prawne wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych – podsumowanie	96
Rozdział 2. Występowanie o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej	102
1. Rodzaje czynności	102
2. Wniosek rekwizycyjny i jego wymogi	103
3. Przesyłanie wniosków o udzielenie pomocy prawnej ...	104
Rozdział 3. Czynności międzynarodowej pomocy prawnej	109
1. Doręczanie pism osobom przebywającym za granicą lub instytucjom mającym siedzibę za granicą	109

1.1. Sposoby doręczeń	110
1.1.1. Doręczenia w trybie art. 138 KPK	110
1.1.2. Doręczenia bezpośrednie przez operatora pocztowego	112
1.1.3. Doręczenia za pośrednictwem przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego	114
1.1.4. Doręczenia oparte o klasyczne wnioski o udzielenie pomocy prawnej za pośrednictwem organów sądowych państwa wezwanego	114
1.2. Doręczenia osobom przebywającym na terytorium państw, z którymi Rzeczpospolita Polska nie podpisała umowy o obrocie prawnym	116
1.3. Doręczenia osobom korzystającym z immunitetów	117
2. Przesłuchania oskarżonych, świadków i biegłych	118
2.1. Przesłuchanie oskarżonego (podejrzanego)	118
2.2. Przesłuchanie świadka i biegłego	120
2.2.1. Przesłuchanie w drodze wideokonferencji	121
2.2.2. Przesłuchanie w drodze konferencji telefonicznej	125
2.2.3. Tymczasowe przekazanie osoby pozbawionej wolności dla celów postępowania karnego	126
3. Przeszukanie i zatrzymanie rzeczy	129
4. Wezwania	131
5. Udostępnianie akt i dokumentów	132
6. Uzyskiwanie informacji o karalności	133
7. Udzielanie informacji o prawie	134
Rozdział 4. Konsularna pomoc prawna	136
1. Podstawy prawne konsularnej pomocy prawnej	136
2. Zasada pierwszeństwa konsularnej pomocy prawnej	138
3. Wniosek rekwizycyjny i jego realizacja	139
4. Uzyskiwanie informacji o prawie za pośrednictwem służb dyplomatycznych i konsularnych	140
Rozdział 5. Wykorzystanie dowodów zgromadzonych w drodze międzynarodowej pomocy prawnej	141
1. Sprzeczność czynności z zasadami porządku prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej	141
2. Wykorzystanie dowodów zgromadzonych w zagranicznym postępowaniu karnym	143
3. Zasada specjalności w odniesieniu do pomocy prawnej <i>sensu stricto</i>	145
4. Wykorzystanie materiałów przekazanych przez organy państwa obcego z własnej inicjatywy	148
Rozdział 6. Pomoc prawna udzielana na wniosek organów sądowych państw obcych.	149
1. Uwagi ogólne	149
2. Przesłanki odmowy udzielenia pomocy prawnej	151
2.1. Ustawowe przesłanki odmowy udzielenia pomocy prawnej	152
2.2. Przesłanki odmowy udzielenia pomocy prawnej zawarte w umowach międzynarodowych	155
3. Zasada stosowania przepisów polskich i odstępowania od niej	156

4. Pozostałe zasady realizacji wniosku	157
5. Koszty pomocy prawnej	159
6. Wykorzystanie informacji uzyskanych w związku z udzielaniem pomocy prawnej	159
Rozdział 7. Quasi-list żelazny	161
1. Regulacje kodeksowe	161
2. Odmienności wynikające z umów międzynarodowych ..	164
Rozdział 8. Wspólny zespół śledczy	166
1. Wprowadzenie	166
2. Wzajemne relacje przepisów ustawy i umów międzynarodowych	167
3. Wspólny zespół śledczy jako szczególna forma współpracy międzynarodowej w sprawach karnych ..	168
4. Zalety współpracy w ramach wspólnych zespołów śledczych	169
5. Porozumienie o powołaniu wspólnego zespołu śledczego	170
5.1. Okres funkcjonowania zespołu	171
5.2. Elementy porozumienia	172
6. Zespół polski	175
6.1. Przesłanki uzasadniające powołanie zespołu polskiego ..	175
6.2. Skład zespołu polskiego	177
6.3. Realizacja czynności procesowych w ramach zespołu polskiego	179
6.3.1. Uczestnictwo funkcjonariuszy delegowanych w czynnościach na terytorium RP	179
6.3.2. Uprawnienia przedstawiciela instytucji międzynarodowej ..	181
6.3.3. Pozyskiwanie dowodów znajdujących się na terytorium państwa współpracującego	181
7. „Zespół zagraniczny”	183
7.1. Delegowanie do „zespołu zagranicznego” polskich przedstawicieli	184
7.2. Zasady wykonywania czynności przez polskich członków „zespołu zagranicznego”	185
8. Wykorzystanie informacji uzyskanych przez członka zespołu	187
9. Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez oddelegowanego członka zespołu	190
9.1. Zasady odpowiedzialności odszkodowawczej	190
9.2. Tryb dochodzenia odszkodowania	192

Część III. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia

A. Komentarz tezowy	197
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	197
Rozdział 62a. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie postanowienia o zatrzy-	

maniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia	197
Artykuły 589g–589k	197
B. Część opisowa	203
Rozdział 1. Zakres przedmiotowy i przesłanki wystąpienia	203
1. Europejskie źródła prawa	203
2. Uwagi wprowadzające	203
3. Postanowienie	204
4. Brak wymogu prawomocności	204
5. Zatrzymanie dowodów lub zabezpieczenie mienia	205
6. Zasada proporcjonalności	205
7. Państwo wykonania	206
Rozdział 2. Właściwe organy	207
1. Organy polskie	207
2. Organy zagraniczne	207
3. Organy centralne	207
Rozdział 3. Postępowanie	209
1. Orzeczenie i zaświadczenie (formularz)	209
2. Dalsze czynności	211
 Część IV. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia	
A. Komentarz tezewy	215
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	215
Rozdział 62b. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia . . .	215
Artykuły 589l–589u	215
B. Część opisowa	225
Rozdział 1. Przesłanki wystąpienia	225
1. Organ sądowy	225
2. Zakres przedmiotowy	225
3. Położenie dowodów lub mienia	226
4. Brak wymogu prawomocności	226
Rozdział 2. Właściwe organy	227
1. Organy polskie	227
2. Organy zagraniczne	228
Rozdział 3. Postępowanie	229
1. Posiedzenie i postanowienie	230
2. Zażalenie	231
3. Przesłanki odmowy	231

4. Naruszenie praw podstawowych jako przesłanka odmowy	238
Rozdział 4. Praktyczne znaczenie obrotu	241
Część V. Przejęcie i przekazanie ścigania karnego	
A. Komentarz tezowy	245
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	245
Przejęcie i przekazanie ścigania	245
Artykuły 590–592	246
Konflikty jurysdykcji	260
Artykuły 592a–592f.	260
B. Część opisowa	271
Rozdział 1. Przejęcie i przekazanie ścigania	271
1. Uwagi wstępne	271
1.1. Podstawy prawne przejmowania i przekazywania ścigania	272
1.1.1. Umowy międzynarodowe	272
1.1.2. Przepisy rozdziału 63	276
1.2. Przejęcie i przekazanie ścigania a zawiadomienie o przestępstwie w trybie art. 21 EKPwK	276
1.3. Stosowanie przepisów rozdziału 63 do przestępstw i wykroczeń skarbowych	279
2. Przejęcie ścigania	280
2.1. Przesłanki przejścia ścigania	280
2.2. Procedura przejścia ścigania	283
2.3. Procedowanie po przejściu ścigania	285
3. Przekazanie ścigania	287
3.1. Przesłanki przekazania ścigania	288
3.2. Procedura przekazania ścigania	290
3.3. Zgoda pokrzywdzonego	294
3.4. Stanowisko osoby ściganej	296
3.5. Przekazanie ścigania osoby tymczasowo aresztowanej a ekstradycja	297
3.6. Informacja o sposobie zakończenia postępowania za granicą	301
3.7. Skutek przekazania ścigania	301
4. Rozszerzenie stosowania instytucji przekazania ścigania	303
4.1. Konsultacje w związku z równoczesnym prowadzeniem postępowań karnych	303
4.2. Przekazanie ścigania w przypadku wszczęcia w Polsce postępowania karnego na podstawie umowy międzynarodowej	304
4.3. Przekazanie ścigania w stosunku do obywatela polskiego	305
Rozdział 2. Zapobieganie konfliktom jurysdykcji	307
1. Implementacja instrumentów prawnych UE	307

2. Ustalanie równoległego postępowania w innym państwie członkowskim UE	309
2.1. Nawiązanie kontaktu przez polski sąd lub prokuratora ..	309
2.2. Odpowiedź na wystąpienie sądu lub innego organu państwa członkowskiego UE	314
3. Konsultacje w celu ustalenia właściwej jurysdykcji	318
3.1. Rola Eurojust	321
4. Przejęcie lub przekazanie ścigania jako następstwo uzgodnienia właściwej jurysdykcji	324

Część VI. Wystąpienie o wydanie lub przewóz osób ściganych lub skazanych przebywających za granicą oraz o wydanie przedmiotów

A. Komentarz tezowy	331
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	331
Rozdział 64. Wystąpienie o wydanie lub przewóz osób ściganych lub skazanych przebywających za granicą oraz o wydanie przedmiotów	331
Artykuły 593–601	336
B. Część opisowa	369
Rozdział 1. Uwagi wprowadzające	369
Rozdział 2. Źródła prawa ekstradycyjnego	371
1. Uwagi ogólne	371
2. Instrumentarium prawa międzynarodowego i akty prawne organizacji międzynarodowych (w tym prawo ponadnarodowe – <i>supranational law</i>)	373
2.1. Konwencje Rady Europy	374
2.2. Konwencje Organizacji Narodów Zjednoczonych	385
2.3. Inne wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy wielostronne	394
2.4. Umowy dwustronne	395
2.5. Ekstradycja pozaumowna (oparta na zasadzie wzajemności)	400
2.6. Współpraca w przedmiocie ekstradycji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej	402
2.7. Współpraca w przedmiocie ekstradycji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią, Norwegią, Szwajcarią i Liechtensteinem	404
2.8. Współpraca w przedmiocie ekstradycji w ramach innych organizacji międzynarodowych	405
3. Akty prawa wewnętrznego	406
3.1. Akty prawne Rzeczypospolitej Polskiej rangi konstytucyjnej i ustawowej	406
3.2. Akty prawne niższego rzędu (o charakterze wykonawczym)	408

3.3. Subsydiarność przepisów krajowych	408
Rozdział 3. Zasada specjalności w polskim postępowaniu ekstradycyjnym. Zakres normatywny i konsekwencje procesowe obowiązujące art. 596, 597 i 599	411
1. Istota zasady specjalności	411
2. Zakres i sposób oddziaływania zasady specjalności	413
3. Skutki prawne (procesowe) obowiązujące ochrony wynikającej z zasady specjalności i konsekwencje naruszenia tej zasady	424
4. Podsumowanie	436
Część VII. Wydanie oraz przewóz osób ściganych albo skazanych lub wydanie przedmiotów na wniosek państw obcych	
A. Komentarz tezowy	441
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	441
Rozdział 65. Wydanie oraz przewóz osób ściganych albo skazanych lub wydanie przedmiotów na wniosek państw obcych	441
Artykuły 602–607	445
B. Część opisowa	525
Rozdział 1. Uwagi wprowadzające	525
Rozdział 2. Podstawy odmowy wydania osoby ściganej (przeszkody ekstradycyjne) statuowane art. 604 § 1 i 2 KPK	527
1. Uwagi wprowadzające	527
1.1. Definicja, znaczenie (funkcja) i klasyfikacja podstaw odmowy wydania w postępowaniu ekstradycyjnym	527
1.1.1. Podział podstaw odmowy wydania na bezwzględne (obligatoryjne) i względne (fakultatywne) oraz konsekwencje prawne wystąpienia takich przeszkód ekstradycyjnych	529
1.1.2. Znaczenie względnych (fakultatywnych) przesłanek odmowy wydania dla opiniowania sądu w przedmiocie dopuszczalności wydania	532
1.2. Zakres stosowania art. 604 § 1 i 2	545
1.2.1. Pierwszeństwo umów międzynarodowych ratyfikowanych za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Subsidiarne stosowanie norm prawa krajowego	545
1.2.2. Sposób postępowania w przypadku stwierdzenia luki prawnej w zakresie poszczególnych zagadnień dotyczących procedowania wniosku ekstradycyjnego	547
1.2.3. Sposób postępowania w przypadku stwierdzenia braku wiążącej obydwu zaangażowane państwa regulacji ekstradycyjnej (ekstradycja pozaumowna)	548
1.2.4. Zakres stosowania prawa krajowego w przypadku odesłania do tego prawa przez normy umów międzynarodowych	549

1.3. Przeszkody ekstradycyjne o charakterze konstytucyjnym	550
1.4. Ciężar dowodzenia występowania lub braku podstaw odmowy wydania	554
2. Podstawy odmowy wydania osoby ściganej (przeszkody ekstradycyjne)	555
2.1. Bezwzględne (obligatoryjne) przeszkody procesowe ustanowione przez polskie prawo wewnętrzne	556
2.1.1. Polskie obywatelstwo osoby ściganej. Korzystanie przez osobę ściganą z prawa azylu w Polsce	556
2.1.1.1. Pojęcia obywatelstwa, cudzoziemca i azylu	556
2.1.1.2. Racje przemawiające za ustanowieniem przeszkód ekstradycyjnych obywatelstwa państwa wezwanego i azylu oraz argumenty przeciwnie. Podłoże aksjologiczne obu stanowisk	558
2.1.1.3. Przepisy prawa polskiego regulujące przeszkody obywatelstwa i azylu oraz wzajemne oddziaływanie tych norm i przepisów traktatowych dotyczących tych samych przesłanek ekstradycyjnych.	559
2.1.1.4. Status przeszkód obywatelstwa i azylu przyznany przez wiążące Polskę umowy międzynarodowe i jego znaczenie w polskiej praktyce ekstradycyjnej, poddane analizie pod kątem relacji zachodzących między tymi traktatami a aktami polskiego prawa wewnętrznego	564
2.1.1.4.1. Obywatelstwo i azyl jako obligatoryjne lub fakultatywne przeszkody ekstradycyjne w świetle wiążących RP umów międzynarodowych	564
2.1.1.4.2. Znaczenie art. 4 ust. 1 umowy RP – USA o ekstradycji z 1996 r.	566
2.1.1.4.2.1. Artykuł 4 ust. 1 jako unormowanie nadające przesłance obywatelstwa status względnej przeszkody ekstradycyjnej	566
2.1.1.4.2.2. Analiza art. 4 ust. 1 jako podstawy kompetencyjnej dla polskich organów w ramach ekstradycji biernej	572
2.1.1.4.2.3. Analiza ewentualnego wpływu omawianego przepisu na zakres katalogu podstaw odmowy wydania obywateli Polski do USA	572
2.1.1.4.2.3.1. Analiza konsekwencji prawnych przyjęcia założenia o ustanowieniu przez art. 4 ust. 1 odesłania do prawa krajowego, w tym ustawowego katalogu przeszkód ekstradycyjnych.	572
2.1.1.4.2.3.2. Stanowisko Autora dotyczące znaczenia art. 4 ust. 1	579
2.1.1.4.2.3.3. Ocena sposobu sformułowania art. 4 ust. 1	582
2.1.1.5. Regulacje prawa międzynarodowego i ponadnarodowego oraz implementujące ich postanowienia przepisy polskiego prawa wewnętrznego nieprzyznające przesłankom obywatelstwa i azylu rangi przeszkód ekstradycyjnych	583
2.1.1.6. Faktyczny zakres stosowania unormowania z art. 604 § 1 pkt 1	584

Spis treści

2.1.1.7.	Ustalenie posiadania obywatelstwa polskiego lub korzystania w Polsce z prawa azylu. Ujawnienie jednej z tych przesłanek już po uprawomocnieniu się orzeczenia sądu w przedmiocie dopuszczalności wydania	586
2.1.1.7.1.	Powinność zachowania szczególnej ostrożności w związku z zatrzymaniem obywateli RP poszukiwanych celem ekstradycji na podstawie wpisu w bazie danych Interpolu	586
2.1.1.7.2.	Ustalenie obywatelstwa osoby ściganej. Czynności umożliwiające weryfikację informacji o posiadaniu przez <i>ekstraditurosa</i> obywatelstwa polskiego	587
2.1.1.7.3.	Ustalenie czy osoba ścigana korzysta w Polsce z prawa azylu. Czynności umożliwiające weryfikację informacji o przyznaniu <i>ekstraditurosovi</i> tego prawa	589
2.1.1.7.4.	Ujawnienie okoliczności posiadania obywatelstwa państwa wezwanego lub korzystania w tym państwie za prawa azylu już po uprawomocnieniu się postanowienia sądu o dopuszczalności wydania	590
2.1.2.	Brak podwójnej karalności (przestępności) czynu	591
2.1.2.1.	Podstawy normatywne	591
2.1.2.2.	Pojęcia podwójnej karalności i podwójnej przestępności oraz ich podłoże aksjologiczne	593
2.1.2.3.	Przedstawienie kryteriów podwójnej karalności określonych w art. 604 § 1 pkt 2	594
2.1.2.4.	Przedstawienie dorobku judykatury w zakresie wskazań interpretacyjnych dotyczących znaczenia i sposobu stwierdzania przesłanek ekstradycyjnych statuowanych przez art. 604 § 1 pkt 2	597
2.1.3.	Przedawnienie czynu według prawa polskiego	605
2.1.4.	Stan rzeczy osądzonej zgodnie z prawem polskim (<i>res iudicata</i>)	609
2.1.4.1.	Podłoże aksjologiczne zasady powagi stanu rzeczy osądzonej w sprawach karnych i jej respektowania w praktyce ekstradycyjnej	609
2.1.4.2.	Zakres oddziaływania zasady <i>ne bis in idem</i> na poziomie ponadpaństwowym	611
2.1.4.3.	Ustawowe i traktatowe podstawy normatywne dla przeszkody ekstradycyjnej stanu rzeczy osądzonej	613
2.1.4.4.	Ustawowe i traktatowe podstawy normatywne statuujące zakaz wynikający z zasady <i>ne bis in idem</i> i określające zakres jego obowiązywania	617
2.1.4.5.	Znaczenie art. 54 KWUS i orzecznictwa TSUE dotyczącego tego przepisu dla określenia zakresu ochrony wynikającej z zasady <i>ne bis in idem</i>	623
2.1.4.6.	Elementy składowe przesłanki stanu rzeczy osądzonej	628
2.1.4.6.1.	Uwagi wstępne	628
2.1.4.6.2.	Pojęcie prawomocności wyroku	629

2.1.4.6.3. Zakres przedmiotowy pojęć prawomocnego orzeczenia uruchamiającego zakaz <i>ne bis in idem</i> w jego wymiarze ponadpaństwowym i postępowania karnego finalizowanego jego wydaniem	631
2.1.4.6.4. Kryteria istotne dla stwierdzenia tożsamości osoby i czynu (<i>idem</i>)	642
2.1.4.6.5. Aspekt temporalny obowiązywania zakazu <i>ne bis in idem</i>	650
2.1.4.6.6. Wyjątki od obowiązku stosowania art. 54 KWUS	651
2.1.5. Sprzeczność wydania z prawem polskim	652
2.1.5.1. Zakres przedmiotowy i znaczenie przeszkody z art. 604 § 1 pkt 5	652
2.1.5.2. Przykłady przesłanek objętych zakresem art. 604 § 1 pkt 5	656
2.1.5.3. Specyfika postępowania dowodowego przeprowadzanego w postępowaniu ekstradycyjnym w zakresie badania występowania przeszkody z art. 604 § 1 pkt 5	659
2.1.5.4. Wzajemne przenikanie się przesłanek ekstradycyjnych statuowanych przez art. 604 § 1 pkt 5 i następane punkty tego przepisu oraz jego konsekwencje w zakresie formułowania podstawy prawnej postanowienia o niedopuszczalności wydania	659
2.1.6. Uzasadniona obawa naruszenia wolności i praw osoby wydanej (art. 604 § 1 pkt 6 i 7)	661
2.1.6.1. Nakładające się na siebie zakresy regulacji z art. 604 § 1 pkt 5, 6, 7 i 8	661
2.1.6.2. Uzasadniona obawa orzeczenia lub wykonania w państwie wzywającym kary śmierci wobec osoby wydanej (art. 604 § 1 pkt 6)	662
2.1.6.3. Uzasadniona obawa, że w państwie wzywającym może dojść do naruszenia wolności i praw osoby wydanej (art. 604 § 1 pkt 7)	664
2.1.6.3.1. Katalog praw i wolności, których obawa naruszenia wobec osoby wydanej skutkuje uznaniem wydania za niedopuszczalne	664
2.1.6.3.2. Ustalanie czy zachodzi obawa naruszenia wolności i praw osoby wydanej oraz czy jest ona uzasadniona	670
2.1.6.3.3. Identyfikowanie norm gwarantujących fundamentalne prawa człowieka, skutecznych <i>erga omnes</i> (wiążących wszystkie państwa społeczności międzynarodowej i na których przestrzeganie nie wywierają wpływu ograniczenia jurysdykcyjne)	673
2.1.7. Czyn stanowi przestępstwo popełnione bez użycia przemocy z przyczyn politycznych	681
2.2. Ustawowe względne (fakultatywne) przeszkody ekstradycyjne	683
2.2.1. Stałe miejsce zamieszkania na terytorium Polski	684
2.2.2. Popelnienie czynu na terytorium Polski albo na polskim statku wodnym lub powietrznym	685
2.2.3. Zawisłość sprawy (<i>lis pendens</i>)	685

2.2.4. Czyn kwalifikowany jako przestępstwo ścigane w Polsce z oskarżenia prywatnego	688
2.2.5. Czyn kwalifikowany jako przestępstwo zagrożone według prawa państwa wzywającego karą pozbawienia wolności do roku lub karą łagodniejszą albo za który orzeczono taką karę	688
2.2.6. Czyn uznawany za przestępstwo o charakterze wojskowym lub skarbowym. Czyn uznawany za przestępstwo o charakterze politycznym, popełniony z użyciem przemocy	690
2.2.7. Niezapewnianie wzajemności przez państwo wzywające	693
2.3. Traktatowe podstawy odmowy wydania (przeszkody ekstradycyjne)	696
2.3.1. Uwagi wprowadzające	696
2.3.2. Popelnienie przestępstwa poza terytorium państwa wzywającego, przy jednoczesnym braku jurysdykcji państwa wezwanego	696
2.3.3. Amnestia	697
2.3.4. Obawa narażenia osoby wydanej na dyskryminację	698
2.3.5. W państwie wezwanym w sprawie o czyn objęty wnioskiem o ekstradycję nie stanowiłyby podstawy do wszczęcia i prowadzenia postępowania karnego	698
2.3.6. Skazanie zaoczne w państwie wzywającym	698
2.3.7. Inne traktatowe przeszkody ekstradycyjne nieznanе polskiej ustawie	699
Rozdział 3. Odroczenie rozpoznania wniosku ekstradycyjnego.	
 Odroczenie wydania osoby ściganej	700
Część VIII. Europejski nakaz aresztowania	
A. Komentarz tezowy	709
 Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	709
Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania	709
Artykuły 607a–607j	709
Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania	725
Artykuły 607k–607zc	725
B. Część opisowa	761
 Rozdział 1. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania	761
1. Geneza decyzji ramowej ws. ENA	761
2. Zmiany decyzji ramowej ws. ENA	762

3. Stosunek ENA do ekstradycji	763
4. ENA a ekstradycja – regulacje intertemporalne w UE	767
5. Stosowanie regulacji intertemporalnych pomiędzy ENA a ekstradycją w Polsce	768
6. ENA a zasada wzajemnego uznawania orzeczeń	770
7. Wydawanie osób w trybie ENA w celu wykonania kary a przekazywanie skazanych	771
8. Wydanie ENA	772
9. Niedopuszczalność wydania ENA	778
9.1. Zasada proporcjonalności – wymóg interesu wymiaru sprawiedliwości	778
9.1.1. Ocena interesu wymiaru sprawiedliwości	779
9.1.2. Działania alternatywne lub wyprzedzające wydanie ENA	781
9.2. Progi zagrożenia karą i orzeczonej kary lub środka	784
10. Zasada specjalności	785
11. Dalsze przekazanie	790
12. Niewszczywanie postępowania wykonawczego w przypadku przekazania warunkowego	791
Rozdział 2. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania	794
1. Przekazanie osoby ściganej	794
1.1. Cel przekazania	794
1.2. Postępowanie prokuratora	795
1.3. Podstawa stosowania środków zapobiegawczych	797
1.4. Kontrola podstaw nakazu	798
1.5. Długość tymczasowego aresztowania	799
1.6. Postępowanie w wypadku przywileju lub immunitetu	800
1.7. Przesłuchanie osoby ściganej na wniosek państwa wydającego	801
2. Przesłanki odmowy	801
2.1. Przesłanki obligatoryjne	802
2.1.1. Darowanie przestępstwa na mocy amnestii	802
2.1.2. Zasada <i>ne bis in idem</i>	802
2.1.3. W stosunku do osoby ściganej zapadło prawomocne orzeczenie o przekazaniu do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (konkurencja ENA)	805
2.1.4. Wiek osoby ściganej	806
2.1.5. Naruszenie praw i wolności człowieka i obywatela	806
2.1.6. Przesłanki przestępstwa popełnionego bez użycia przemocy z przyczyn politycznych	812
2.2. Fakultatywne przesłanki odmowy	812
2.2.1. Zasada podwójnej karalności	813
2.2.2. Zawisłość sprawy	814
2.2.3. Prawomocne orzeczenie o odmowie wszczęcia postępowania, o umorzeniu postępowania lub inne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie	814
2.2.4. Upływ terminu przedawnienia ścigania lub wykonania kary	815

2.2.5. Popelnienie przestępstwa na terytorium RP	815
2.2.6. Możliwość orzeczenia w państwie wydania ENA kary dożywotniego pozbawienia wolności bez możliwości ubiegania się o jego skrócenie	816
2.2.7. Wydanie orzeczenia pod nieobecność osoby ściganej ...	817
3. Szczególna ochrona obywateli polskich i innych kategorii osób	818
3.1. Odmowa wykonania nakazu wydanego wobec obywatela polskiego	818
3.2. Odmowa wykonania nakazu i wykonanie kary w Polsce	820
3.3. Powrotne przekazanie	824
3.4. Zastrzeżenie powrotnego przekazania a przekazywanie skazanych (przepis przejściowy)	826
4. Odstępstwa od zasady podwójnej karalności	828
5. Konkurencja wielu ENA	830
6. Praktyczne znaczenie ENA	832

Część IX. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie środka zapobiegawczego

A. Komentarz tezowy	837
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	837
Rozdział 65c. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie środka zapobiegawczego.	837
Artykuły 607zd–607zg	837
B. Część opisowa	843
Rozdział 1. Europejskie źródła prawa	843
Rozdział 2. Zakres przedmiotowy i przesłanki wystąpienia	845
1. Orzeczenie polskie	845
2. Brak wymogu prawomocności	845
3. Zapewnienie prawidłowego toku postępowania	845
4. Zakres przedmiotowy wystąpienia	846
5. Państwo wykonania	847
6. Legalne stałe miejsce pobytu	847
7. Powrót lub wola powrotu do państwa wykonania	852
8. Brak przesłanki zgody oskarżonego	853
Rozdział 3. Właściwe organy	854
1. Organy polskie	854
2. Organy zagraniczne	854
3. Organy centralne	854
Rozdział 4. Postępowanie	856
1. Orzeczenie i zaświadczenie (formularz)	857
2. Skutki wystąpienia dla postępowania karnego	858

Część X. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia wydanego w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania

A. Komentarz tezowy	861
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	861
Rozdział 65d. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia wydanego w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania	861
Artykuły 607zh–607zn	861
B. Część opisowa	869
Rozdział 1. Przesłanki wystąpienia	869
1. Zakres przedmiotowy	869
2. Legalne miejsce pobytu	870
Rozdział 2. Właściwe organy	872
Rozdział 3. Postępowanie	874
1. Posiedzenie i postanowienie	875
2. Adaptacja orzeczenia	876
3. Zażalenie	877
4. Przesłanki odmowy	878
5. Naruszenie praw podstawowych jako przesłanka odmowy	886
6. Dalsze postępowanie w przedmiocie wykonania orzeczenia	888
7. Praktyczne znaczenie obrotu	890

Część XI. Przejęcie i przekazanie orzeczeń do wykonania

A. Komentarz tezowy	893
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	893
Rozdział 66. Przejęcie i przekazanie orzeczeń do wykonania .	893
Artykuły 608–611f	893
B. Część opisowa	905
1. Międzynarodowe źródła prawa	905
2. Zakres przedmiotowy i przesłanki przejęcia i przekazania	910
2.1. Orzeczenie sądowe	910
2.2. Prawomocność	911
2.3. Kary i środki podlegające przejęciu i przekazaniu	911
2.4. Przesłanki podmiotowe	912
3. Właściwe organy	912
4. Postępowanie	913
4.1. Przesłanki niedopuszczalności przejęcia i przekazania ..	914
5. Procedura <i>exequatur</i>	918

Część XII. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia dotyczącego grzywny, nawiązki, świadczenia pieniężnego lub orzeczenia zasądającego od sprawcy koszty procesu

A. Komentarz tezewy	925
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	925
Rozdział 66a. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia dotyczącego grzywny, nawiązki, świadczenia pieniężnego lub orzeczenia zasądającego od sprawcy koszty procesu	925
Artykuły 611fa–611fe	925
B. Część opisowa	931
1. Europejskie źródła prawa	931
2. Zakres przedmiotowy i przesłanki wystąpienia	932
2.1. Orzeczenie sądowe lub pozasądowe	932
2.2. Sąd polski	932
2.3. Prawomocność	933
2.4. Obywatel polski lub cudzoziemiec	933
2.5. Kara o charakterze pieniężnym	934
2.6. Państwo wykonania	938
3. Właściwe organy	939
3.1. Organy polskie	939
3.2. Organy zagraniczne	940
3.3. Organy centralne	940
4. Postępowanie	942
5. Orzeczenie i zaświadczenie (formularz)	943
6. Skutki przekazania dla postępowania krajowego	945
7. Dalsze czynności	946

Część XIII. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia o karach o charakterze pieniężnym

A. Komentarz tezewy	953
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	953
Rozdział 66b. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia o karach o charakterze pieniężnym	953
Artykuły 611ff–611fm	953
B. Część opisowa	963
1. Przesłanki wystąpienia	963
2. Właściwe organy	968
3. Postępowanie	969

3.1. Posiedzenie i postanowienie	971
3.2. Adaptacja kary	973
3.3. Zażalenie	975
3.4. Przesłanki odmowy	975
3.5. Naruszenie praw podstawowych jako przesłanka odmowy ..	986
4. Dalsze postępowanie w przedmiocie wykonania orzeczenia	988
5. Praktyczne znaczenie obrotu na podstawie decyzji ramowej	990

Część XIV. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia przepadku

A. Komentarz tezowy	993
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	993
Rozdział 66c. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia przepadku	993
Artykuły 611fn–611ft	993
B. Część opisowa	1001
1. Europejskie źródła prawa	1001
2. Zakres przedmiotowy i przesłanki wystąpienia	1002
2.1. Orzeczenie sądowe	1002
2.2. Sąd polski	1002
2.3. Prawomocność	1002
2.4. Obywatel polski lub cudzoziemiec	1003
2.5. Przepadek	1003
2.6. Państwo wykonania	1004
2.7. Wielość państw wykonania	1005
3. Właściwe organy	1006
3.1. Organy polskie	1006
3.2. Organy zagraniczne	1006
3.3. Organy centralne	1007
4. Postępowanie	1008
5. Orzeczenie i zaświadczenie (formularz)	1009
6. Skutki przekazania dla postępowania krajowego	1010
7. Dalsze czynności	1011

Część XV. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia przepadku

A. Komentarz tezowy	1017
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1017
Rozdział 66d. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia przepadku	1017
Artykuły 611fu–611fze	1017

B. Część opisowa	
1. Przesłanki wystąpienia	1029
2. Właściwe organy	1029
3. Postępowanie	1031
3.1. Posiedzenie i postanowienie	1032
3.2. Zażalenie	1033
3.3. Przesłanki odmowy	1033
3.3.1. Przesłanki faktyczne	1033
3.3.2. Przesłanki prawne	1034
3.3.3. Naruszenie praw podstawowych jako przesłanka odmowy	1046
4. Dalsze postępowanie w przedmiocie wykonania orzeczenia	1048
5. Praktyczne znaczenie obrotu	1054

Część XVI. Współpraca z Międzynarodowym Trybunałem Karnym

A. Komentarz tezowy	1059
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1059
Rozdział 66e. Współpraca z Międzynarodowym Trybunałem Karnym	1059
Artykuły 611g–611s	1061

Część XVII. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie kary pozbawienia wolności

A. Komentarz tezowy	1091
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1091
Rozdział 66f. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie kary pozbawienia wolności	1091
Artykuły 611t–611tf	1091
B. Część opisowa	1103
1. Europejskie źródła prawa	1103
2. Zakres temporalny wystąpienia	1108
3. Zakres przedmiotowy wystąpienia	1109
4. Właściwe organy	1112
5. Postępowanie w przedmiocie wystąpienia	1114
5.1. Przesłanki warunkujące wystąpienie	1114
5.2. Wystąpienie i cofnięcie wystąpienia	1121
5.3. Konsultacje	1123
5.4. Posiedzenie	1125
6. Zasady warunkowego zwolnienia	1128
7. Zasada specjalności	1130
8. Zawieszenie/umorzenie postępowania wykonawczego	1131
9. Częściowe wykonanie kary	1133

10. Obowiązek informacyjny	1135
11. Transport skazanego	1136

Część XVIII. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie kary pozbawienia wolności

A. Komentarz tezowy	1141
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1141
Rozdział 66g. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie kary pozbawienia wolności.	1141
Artykuły 611tg–611ts	1141
B. Część opisowa	1157
1. Przesłanki wystąpienia	1157
2. Wymogi formalne wystąpienia	1160
3. Właściwe organy	1163
4. Postępowanie	1165
4.1. Posiedzenie	1165
4.2. Oświadczenie skazanego	1167
4.3. Braki formalne wystąpienia	1170
4.4. Konsultacje w przedmiocie wystąpienia	1171
4.5. Terminy rozpoznania wystąpienia/przekazania skazanego	1172
4.6. Przesłanki odmowy	1174
4.6.1. Przesłanki obligatoryjne	1174
4.6.1.1. Czyn nie stanowi przestępstwa	1175
4.6.1.2. <i>Ne bis in idem</i>	1177
4.6.1.3. Brak zgody skazanego.	1178
4.6.1.4. Wiek sprawcy	1183
4.6.1.5. Naruszenie wolności i praw człowieka i obywatela	1185
4.6.1.6. Środek wiążący się ze stosowaniem terapii lub innych środków nieznanymi ustawie.	1187
4.6.1.7. Brak obywatelstwa polskiego	1188
4.6.2. Przesłanki fakultatywne	1189
4.6.2.1. Braki formalne zaświadczenia	1189
4.6.2.2. Przedawnienie wykonania kary pozbawienia wolności . .	1191
4.6.2.3. Brak stałego lub czasowego miejsca pobytu w Polsce ..	1191
4.6.2.4. Orzeczenia zapadłe pod nieobecność skazanego	1194
4.6.2.5. Popelnienie przestępstwa w całości lub części na terytorium Polski.	1196
4.6.2.6. Krótki okres pozostałej do odbycia kary	1197
4.6.2.7. Niepodleganie jurysdykcji polskich sądów lub brak wymaganego zezwolenia na ściganie	1198
4.6.2.8. Amnestia	1199
4.6.2.9. Zasada specjalności	1200
4.6.3. Przesłanka uznania orzeczenia	1200
4.6.4. Wymóg prowadzenia konsultacji	1201

4.7. Adaptacja orzeczenia	1203
4.8. Zaskarżalność postanowienia w przedmiocie wykonania orzeczenia	1207
5. Prawo warunkujące wykonanie orzeczenia	1209
6. Dalsze postępowanie w przedmiocie wykonania kary	1211
6.1. Zasada specjalności	1211
6.2. Umorzenie postępowania	1213
6.3. Obowiązek informacyjny	1214
7. Tymczasowe aresztowanie	1216
7.1. Tymczasowe aresztowanie celem rozpoznania wystąpienia	1217
7.2. Tymczasowe aresztowanie celem przekazania skazanego do Polski	1221
8. Zezwolenie na przewóz skazanego przez terytorium Polski	1223
9. Koszty postępowania	1226

Część XIX. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia skazującego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, karę ograniczenia wolności, samoistnie orzeczony środek karny, a także orzeczenia o warunkowym zwolnieniu oraz warunkowym umorzeniu postępowania karnego

A. Komentarz tezowy	1229
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1229
Rozdział 66h. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia skazującego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, karę ograniczenia wolności, samoistnie orzeczony środek karny, a także orzeczenia o warunkowym zwolnieniu oraz warunkowym umorzeniu postępowania karnego.	1229
Artykuły 611u–611uc	1229
B. Część opisowa	1235
1. Europejskie źródła prawa	1235
2. Zakres przedmiotowy i przesłanki wystąpienia	1235
2.1. Orzeczenie sądowe	1236
2.2. Orzeczenie polskie	1236
2.3. Prawomocność orzeczenia	1237
2.4. Obywatel polski lub cudzoziemiec	1237
2.5. Kary i środki podlegające przekazaniu	1238
2.6. Legalne stałe miejsce pobytu	1240
2.7. Powrót lub wola powrotu do państwa wykonania	1242
2.8. Brak przesłanki zgody	1244
3. Właściwe organy	1244

3.1. Organy polskie	1244
3.2. Organy zagraniczne	1244
3.3. Organy centralne	1245
4. Postępowanie	1245
5. Orzeczenie i zaświadczenie (formularz)	1246
6. Skutki wystąpienia dla postępowania krajowego	1248
7. Dalsze czynności	1252

Część XX. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia karnego związanego z poddaniem sprawcy próbie

A. Komentarz tezowy	1257
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1257
Rozdział 66i. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia karnego związanego z poddaniem sprawcy próbie	1257
Artykuły 611ud–611uj	1257
B. Część opisowa	1267
1. Przesłanki wystąpienia	1267
1.1. Kary podlegające wykonaniu	1267
1.2. Obowiązki podlegające wykonaniu	1267
2. Właściwe organy	1272
3. Postępowanie	1274
3.1. Posiedzenie i postanowienie	1277
3.2. Adaptacja kary	1278
3.3. Częściowe wykonanie pewnych kategorii orzeczeń	1281
3.4. Zażalenie	1283
3.5. Przesłanki odmowy	1283
3.5.1. Obligatoryjne przesłanki odmowy	1283
3.5.2. Fakultatywne przesłanki odmowy	1288
3.5.3. Częściowe wykonanie orzeczenia pomimo istnienia przesłanki odmowy	1294
3.5.4. Naruszenie praw podstawowych jako przesłanka odmowy	1295
4. Praktyczne znaczenie obrotu na podstawie decyzji ramowej/dyrektywy	1297

Część XXI. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie europejskiego nakazu ochrony

A. Komentarz tezowy	1301
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1301
Rozdział 66j. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie europejskiego nakazu ochrony .	1301

Artykuły 611w–611wc	1301
B. Część opisowa	1305
1. Europejskie źródła prawa	1305
2. Zakres przedmiotowy i przesłanki wystąpienia	1306
2.1. Orzeczenie polskie lub obce	1306
2.2. Środki ochrony	1308
2.3. Ochrona praw pokrzywdzonego	1309
2.4. Wniosek pokrzywdzonego	1309
2.5. Państwo wykonania	1310
3. Właściwe organy	1310
3.1. Organy polskie	1310
3.2. Organy obce	1311
3.3. Organy centralne	1311
4. Postępowanie	1312
5. Orzeczenie i formularz	1313
6. Dalsze czynności	1314
 Część XXII. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie europejskiego nakazu ochrony 	
A. Komentarz tezewy	1319
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1319
Rozdział 66k. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie europejskiego nakazu ochrony .	1319
Artykuły 611wd–611wj	1319
B. Część opisowa	1327
1. Przesłanki wystąpienia	1327
2. Właściwe organy	1328
3. Postępowanie	1329
3.1. Posiedzenie i postanowienie	1330
3.2. Adaptacja nakazu	1332
3.3. Zażalenie	1332
3.4. Przesłanki odmowy	1333
3.5. Naruszenie praw podstawowych jako przesłanka odmowy	1340
4. Dalsze postępowanie w przedmiocie wykonania nakazu	1341
5. Praktyczne znaczenie obrotu	1345
 Część XXIII. Przepisy końcowe 	
A. Komentarz tezewy	1349
Ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego	
(Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)	1349
Rozdział 67. Przepisy końcowe	1349
Artykuły 612–615	1349
Indeks rzeczowy	1369